

Medlemmer ville erindre, at Bevillingen er givet i 1881—82, og at Dampfærgen skulde leveres i Marts 1883. Det første, der nu foregaar med Hensyn til denne Aflevering, er, at Tiden udsettes paa Grund af Blodgangen i Malmø fra Marts til 1ste April. Saa skulde Afleveringen have fundet Sted, men det næste Skridt, der saa sker, er, at Afleveringen heller ikke finder Sted nu, og i Stedet derfor holdes der nogle foreløbige Prøvefarter. Ved disse viser der sig Mangler, det vil sige, Dampfærgen er ubrugelig. Afleveringen trækker atter ud, og det endelige Resultat — „Resultat“, maa de Herrer lægge Mærke til, er det Ord, der bruges — er, at der bestemmes en endelig Afleveringsfrist til August, og Resultatet af dette Resultat er saa igjen, at der i August foregaar en Prøvefart, hvor Hjulene gaa i Stykker, hvilket fører til et nyt Resultat, nemlig, at man bliver enig om at kassere samtlige Hjul paa Maskinerne og enes om, at disse Dampfærger skulde leveres til November. Jeg tror, at dette kan betegnes som en bebrøvelig Historie, og til dette bebrøvelige Resultat er der anvendt 2500 Kr. til Tilhyn med Arbeidets Udførelse. Det, jeg vil kalde Resultatet af denne Historie, er, at Sommeren er gaaet spildt, at hele den Tid, hvor Dampfærgerne skulde bruges, hvor der er den største Frekvents, er spildt, at vi endnu ingen Dampfærge have, og at vi for Tiden kun have den Trost, der ligger i den høitærede Ministers Antagelse om, at hans Ret til at kræve Mulkt vil bidrage væsentlig til, at vedkommende Firma vil opfylde sit sidste Løfte, efterksom det ikke har opfyldt noget af alle de andre. Men dette er dog ikke sikkert; det Gnefte, som er sikkert, er, at der ikke endnu er nogen Dampfærge, og vi have saaledes her set Bevis paa, hvorledes man leverer billigt, sendragtigt og slet Arbeide. Det kalder imidlertid Ministeriet her nu for Økonomi, hvilket jeg blot nævner, for at de Herrer skulle forstaa denne Terminologi, thi saa ville vi langt lettere komme til'en Forstaaelse. — Med Hensyn til Frederikshavns Havns Bygning indrømmede den høitærede Minister strax, at heller ikke han vilde kunne paastaa, at Arbeidet var kommet særlig vidt. Nej ganske vist! Der er nemlig omtrent slet ikke arbeidet noget som helst! Det søgte nu det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) at understøtte med, at det heller aldrig havde været Ministerens Hensigt at skynde sig med denne Sag, det var os, der vilde presse paa, det var os, der havde bragt denne Bevilling ind paa Tillægsbevillingsloven. Ministeren havde først forlangt Bevillingen ved særlig

Lov, han havde intet Hastværk havt dermed, og han vilde have den paa § 28 paa Finantsloven. Her maa jeg imidlertid oplyse, at dette ikke er rigtig; det ærede Medlem fra Helsingør har her ikke været bekendt med, hvorledes Sagen virkelig forholder sig. Sagen forholder sig saaledes, at Ministeren havde forlangt en Bevilling til Frederikshavns Havn allerede Aaret forud paa Finantsloven og vilde altsaa netop have havt den i det Aar, for hvilket Tillægsbevillingsloven blev givet. Denne Bevilling blev altsaa givet paa Tillægsbevillingsloven og blev altsaa givet 1½ Maaned forud for Udløbet af Finantsaaret. Men, siger den ærede Minister, 1½ Maaned er Yngenting, i den Tid kan der Yngenting bestilles, og følgelig blev der heller Intet bestilt. I det følgende Aar, Finantsaaret, blev der givet en Bevilling paa 150,000 Kr., og deraf er der kun blevet anvendt 55,000 Kr. Nufaar man Forklaringen, hvorfor der ikke er brugt Mere. Den første Grund var den, at der ikke var udarbejdet de fornødne Planer og Overslag. Det havde man ikke Noget af, da man skulde begynde, og Ministeren siger, at Enhver, der er inde i disse Sager, veed, at det ikke er gjort i en Jart. Ja, det ere vi saamænd bekendte med! Men endelig, da man var kommen saa vidt, at man var kommen igennem de første Forberedelser, indtraf der „et Tilfælde“, og det Tilfælde bestod i, at der kom et Tilbud fra en Mand, hvilket Tilbud — det maa formodentlig have været et loffende Tilbud — optog Ministeren i den Grad, at han maatte vente for at se, hvad det blev til. Tilbudet kom, Overenskomst blev der ikke, men Tiden gik. Men saa ligesom man var kommen ud af dette Scylla, faldt man i Charybdis, nemlig i Striden med Gierne af Hirtsholmene, og i Anledning af denne Strid, siger Ministeren, blev der indledet Forhandlinger med Marineministeren. Jeg tilstaa, at disse Udtalelser ere noget mystiske, jeg veed ikke, hvad der skal forstaaes ved, at der forhandles med Marineministeriet, thi Marineministeriet er jo ikke Gierne, men der forhandles vel med Marineministeriet om, hvorvidt det vilde være hensigtsmæssigt at købe Verne. Forhandlingen dreiede sig efter Ministerens egne Ord om, hvorvidt man burde gaa ind paa at købe Verne, under hvilken Form det kunde ske, og hvad man kunde give som Betaling. Det var altsaa en Familieforhandling mellem de to Ministre, der vilde ud paa denne Expedition at købe disse Ver, og det tog længere Tid, det varede en Stund; Sagen bristede imidlertid, og saaledes er det gaaet med alle de Forhandlinger, der ere førte om Frederikshavns Havn, de vare en Stund,